

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125207278
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125207278.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., 2/ E. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., zastúpení JUDr. František Komka, advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 37941054, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/108/2025-81 zo dňa 11.12.2025, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku I.

Žalobcom v 1/ a 2/ rade sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že:

„I. určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.09.2011, a to v Článku I. Základné podmienky, v bode 7. Poplatky platné podľa cenníka VÚB, a.s. ku dňu uzavretia tejto zmluvy v znení: „Poplatok za poskytnutie úveru: 120,00 EUR splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru, Poplatok za vedenie úverového účtu: 2,50 EUR/mesačne splatný spolu s mesačnou splátkou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.09.2011, a to v Článku I. Základné podmienky, v bode 7. Poplatky platné podľa cenníka VÚB, a.s. ku dňu uzavretia tejto zmluvy v znení: „Poplatok za 1. upomienku: 10,00 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky, Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 40 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.09.2011, a to v článku II. v bode 5. v znení: „Banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne mimosúdny m riešením sporov v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným v zmysle zákona č 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene o doplnení niektorých zákonov.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.09.2011, a to v článku II. v bode 7. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie sa primerane vzťahuje aj na ručiteľa, pokiaľ je pohľadávka banky z úveru zabezpečovaná ručiteľom. Tento druh zabezpečenia je banka oprávnená uplatniť pri každom druhu spotrebiteľského úveru v prípade, ak dlžník má príjem zo závislej činnosti.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcom trovy konania v rozsahu 100 %.“

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalobcovia uzavreli so žalovaným dňa 21.9.2011 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcom ako dlžníkom poskytnutý spotrebný úver vo výške 6.000,- eur s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 15,90 % p.a. a lehotou splatnosti 120 mesiacov.

3. Mal nesporne za preukázané, že žalovaný poskytol žalobcom spotrebiteľský úver na základe zmluvy ako právnická osoba, preto vzťah z predmetnej zmluvy posúdil ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

4. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1, § 53 ods. 5, § 53a ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

5. Prvoinštančný súd pred tým, než pristúpil k preskúmvaniu zmluvných podmienok, sa zaoberal žalobami, ktoré sú upravené v § 137 písm. c) a d) CSP a konštatoval, že tieto žaloby nevylučujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu v zmysle § 298 CSP. Konštatoval, že zo samotného zákonného ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobcov ako spotrebiteľov na určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.3.2019 sp.zn. 6Cdo/27/2018, podľa ktorého žaloba, ktorou sa žalobca domáhal vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia – určenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 písm. c) CSP, ale ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktoré má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.). Konštatoval, že spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a nie je rozhodné, či dochádza aj uplatneniu práv naplnenia vyplývajúcich z tejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp.zn. C-473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS. Žalobca má v postavení spotrebiteľa zákonné právo pred neprijateľnými podmienkami a uvedené je aj v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora a ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Ndc/20/2016 z 23.1.2017 vyplýva, že právo vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované.

6. Ďalej prvoinštančný súd vo vzťahu k napadnutým zmluvným podmienkam poukázal, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za

neprijateľnú je potrebné považovať aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia). Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny, neuzavretý, výpočet neprijateľných zmluvných podmienok (ktorý sa v priebehu času novelami explicitne dopĺňa). Súd môže za neprijateľnú zmluvnú podmienku určiť aj inú zmluvnú podmienku, než obsahuje výpočet v § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, ak napĺňa znaky uvedené v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter zmluvy možno uzavrieť, že žalobcovia ako spotrebiteľia a ako slabšia strana sporu, nemali možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne sú z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/19/2021 zo dňa 30.11.2021).

7. Vo vzťahu k namietanému poplatku za poskytnutie úveru súd uvádza, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Poplatok za poskytnutie úveru nie je v záujme spotrebiteľa. Nemá rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľom, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa, je v rozpore s dobrými mravmi.

8. Pokiaľ ide o poplatky za upomienky v spotrebiteľských veciach tieto umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky žalobcu za upomienku. Zákon za príslušenstvo pohľadávky označuje náklady na uplatnenie pohľadávky. Predpokladá teda presné výdavky. Ani pokiaľ ide o škodu, ktorú by veriteľovi bolo dôvodné priznať pre porušenie povinnosti zo zmluvy, nemožno veriteľovi priznať viac ako skutočnú ujmu, či ušlý zisk. Paušálna výška poplatku za upomienku bez transparentného výpočtu skutočných nákladov plne zapadá do definície neprijateľnej zmluvnej podmienky. Sankčný charakter poplatkov za upomienky nepochybne vyplýva z ich rozdielnej sumy, keď prvá upomienka je vo výške 10,- eur, ale ďalšie vo výške 40,- eur.

9. Čo sa týka poplatku za vedenie úverového účtu súd mal za to, že takto dojednaná zmluvná podmienka je neprijateľná, nakoľko pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie. To platí aj pri poplatku za vedenie úverového účtu, keď vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odpltnú službu banky klientovi, práve naopak. Za účtovaný poplatok za správu úveru (mesačný paušál) žalovaný neposkytoval žalobcom žiadne plnenie, ktoré by predstavovalo protihodnotu tohto poplatku.

10. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky spočíva v tom, že žalovaný ju so žalobcami individuálne nedojednal, ale táto zmluvná podmienka bola už vopred naformulovaná v zmluve. Žalobcovia žiadnym spôsobom nemali možnosť ovplyvniť obsah rozhodcovskej doložky a mohli zmluvu ako celok odmietnuť, alebo podrobiť sa celému jej predformulovanému obsahu. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky bola vo vzťahu k žalovanému právoplatne judikovaná napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 19Csp/26/2023-243, zo dňa 16.11.2023.

11. Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy uvedenej v čl. II. bod 7. zmluvy, z obsahu zmluvy nesporne vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy je vopred zakomponovaná do zmluvných podmienok. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie teda musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Výslovne to zákonodarca vyjadril v zákone č. 102/2014 Z.z. novelizujúcom zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, konkrétne v jeho § 5a, keď s účinnosťou od 1.5.2014 priamou normatívnou úpravou nepripustil zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, s výnimkou prípadu jej uzavretia vo forme osobitnej listiny, ak spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Aj z dôvodovej správy k tejto zmene vyplýva, že zákonodarca k tejto zmene

viedlo zistenie, že všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžadujúca schválenie súdom, kde stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho vytvára výraznú nerovnováhu medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto je potrebné túto nerovnováhu korigovať. Zakotvenie dohody o zrážkach zo mzdy do úverovej zmluvy sa v posudzovanej veci zjavne udialo len z vôle veriteľa bez akejkoľvek možnosti žalobcov túto dohodu zo zmluvy vylúčiť a uzavrieť zmluvu o úvere aj bez takejto „dohody“. Formulár zmluvy vôbec nepripúšťa možnosť vyznačiť, že spotrebiteľ o takúto dohodu nemá záujem a odmieta ju. Zo zmluvy a spôsobu umiestnenia dohody o zrážkach zo mzdy v nej je zrejmé, že veriteľ vlastne vopred vnútil (pripraveným predtlačným tlačivom) žalobcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu v hlavnej sfére jeho záujmu a to uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ako to vyplýva z predtlače zmluvy o úvere, konajúca osoba - žalobca sa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísali aj pod tú časť, ktorou malo dôjsť k dohode o zrážkach zo mzdy, keďže ak chcel dostať úver, inú možnosť ani nemal. Súd má za to, že táto dohoda v podobe akú má v tu posudzovanej veci je neplatná, lebo zjavne nespĺňa podmienku existencie skutočnej slobodnej vôle žalobcov ju uzavrieť (čo ju robí podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatnou) a navyše spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí takisto absolútne neplatnou podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase jej uzavretia.

12. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strana, ak má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala, a keďže žalobcovi boli úspešní, priznal im náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalovanému.

13. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný.

14. Odvolanie žalovaný podal len voči výroku I. z dôvodu, že súd nesprávnym postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Poukázal na skutočnosť, že sa nestotožňuje s tvrdením súdu, že poplatok za poskytnutie úveru predstavuje záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu nie je dodané. Uvedené je v celom rozsahu nesprávne a v rozpore so skutočnosťou. Poplatok za poskytnutie úveru totiž spotrebiteľ uhrádza s tým, že mu je, resp. bolo poskytnuté plnenie, za ktoré veriteľovi patrí uvedený poplatok. Z označenia predmetného poplatku je evidentné, že ide o poplatok za poskytnutie úveru, teda, že ide o poplatok za úkony, ktorých vykonanie bolo nevyhnutné pre uzavretie samotnej zmluvy a poskytnutie finančných prostriedkov. Ďalej poukázal, že odôvodnenie súdu o tom, že poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia, má za to, že súd svoje rozhodnutie toto riadne neodôvodnil a len stručne skonštatoval, že uvedenému poplatku nezodpovedá protiplnenie, preto ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vôbec sa tak nezaoberal jeho výškou v porovnaní s výškou samotného úveru, či jeho primeranosťou.

16. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/294/2019 zo dňa 28.2.2022, v zmysle ktorého dovolací súd poukázal na to, že z označenia sporného poplatku vyplýva, že ide o poplatok za poskytnutie úveru, t.j. za úkony na strane veriteľa, ktoré sú nevyhnutné pre uzavretie zmluvy a ktoré sú jeho internou záležitosťou a súčasťou jeho nákladov. Teda, že tento poplatok predstavuje cenu za poskytovanie služby veriteľom, pričom možnosť jeho uplatňovania pripúšťa zákon č. 129/2010 Z.z. a vyplýva aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ. Tiež poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-280/24, v zmysle ktorého zmluvná podmienka týkajúca sa nákladov na úver okrem úrokov, ktorá prenáša náklady na ekonomickú činnosť z veriteľa na spotrebiteľa nie je sama o sebe nekalá, ale môže byť nekalá len vtedy, ak spotrebiteľovi ukladá povinnosť znášať neprimerané náklady v porovnaní s plneniami a výškou úveru.

17. Súd sa vôbec nezaoberal otázkou, či výška spracovateľského poplatku 120,- eur predstavuje neprimerané zaťaženie spotrebiteľa. Okrem iného poukázal na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a má za to, že v rozhodnutí absentuje presvedčivé a dostatočné odôvodnenie rozhodnutia v tejto otázke. Tiež poukázal v tejto súvislosti aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10BdoV/10/2012, v zmysle ktorého za postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom možno označiť aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho

súdu, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/90/2013. Z tohto dôvodu má za to, že rozhodnutie je neodôvodnené, dostatočne nepreskúmateľné, nie je spravodlivé, čo považuje za hrubý zásah na spravodlivý proces a na jeho úkor na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

18. K podanému odvolaniu sa vyjadrili žalobcovia, ktorí navrhli napadnutý rozsudok vo výroku I. potvrdiť. Nestotožnili sa s tvrdením žalovaného, aby išlo o zjavnú neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu vo vzťahu k zmluvnej podmienke, ktorú súd vo výroku I. určil za neprijateľnú. V tejto súvislosti poukázali aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/7/2024 z 18.9.2024, tiež aj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-280/24 z 5.6.2025, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 10Csp/25/25 z 26.5.2025. S poukazom na čo navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správny potvrdil.

19. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

20. Z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že tento podal odvolanie voči rozsudku vo vzťahu k I. výroku tohto rozsudku, teda výroku, ktorým prvoinštančný súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 21.9.2011 týkajúca sa poplatkov podľa cenníka VÚB za poskytnutie úveru, za vedenie úverového účtu, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

21. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces a nesprávnym právnym posúdením to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II.ÚS/78/05).

22. K odvolacej námietke, že rozsudok trpí nedostatkom riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. b), pričom je nedostatočne odôvodnený, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok určuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku, ktoré sú presne uvedené v ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z tohto ustanovenia sa dá vyvodiť aj záväzná logická štruktúra odôvodnenia. Po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom možno konštatovať, že tento súd vydal rozhodnutie, ktoré spĺňa požiadavky na odôvodnenie rozsudku podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. V prvom rade sa súd prvej inštancie riadne zaoberal tým, čoho sa strana žalobcu domáhala, aké skutočnosti tvrdila, a aké dôkazné prostriedky označila, riadne sa zaoberal vyjadreniami žalovanej strany a prostriedkami jej procesnej obrany a taktiež komplexne posúdil čiastkové skutkové tvrdenia strán a tieto aj riadne vyhodnotil. V odôvodnení taktiež uviedol, ktoré z rozhodných skutkových okolností preukázané boli a ktoré nie. Odvolací súd v tomto poukazuje na skutočnosť, že do odôvodnenia súdu prvej inštancie je potrebné zahrnúť iba rozhodné skutkové okolnosti tak, aby rozsudok neobsahoval nadbytočné informácie. Súd prvej inštancie sa taktiež v odôvodnení zaoberal vyhodnotením dôkaznej situácie a obsahom predmetného rozhodnutia je aj riadne hodnotenie dôkazov, ako aj riadne opísanie úvahy súdu prvej inštancie pri ich hodnotení. Aj táto časť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie má logickú postupnosť. Taktiež možno konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie má riadne uvedené právne posúdenie veci, pričom pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej súd podriaďuje zistený skutkový stav pod príslušnú právnu normu. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie odcitoval právne normy a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlil, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve týchto právnych noriem. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval predmetnú odvolaciu námietku za nedôvodnú.

23. K námietke inej vady ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd poznamenáva, že tento odvolací dôvod dopadá na také pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod zostávajúce odvolacie dôvody. Takéto pochybenia sa stávajú relevantnými až za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci. Takouto vadou môže byť napríklad nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu, vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami v zmysle ust. § 193 CSP alebo napríklad posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu v zmysle ust. § 194 ods. 2 CSP, alebo akékoľvek iné pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody a mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Táto odvolacia námietka naplnená nebola, keďže po preskúmaní celého konania pred súdom prvej inštancie nebola odvolacím súdom zistená iná vada v konaní, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom túto odvolateľ v podanom odvolaní ani nijako bližšie nekonkretizoval. Zostala teda iba v podobe všeobecne formulovaného odvolacieho dôvodu, ktorý nebolo možné bližšie odvolacím súdom preskúmať.

24. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 CSP písm. f) CSP, t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

25. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29.9.2021). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

26. Cieľom spotrebiteľského práva je zvýšená ochrana slabšej strany záväzkového vzťahu, ktorou je nepochybne spotrebiteľ, pričom východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na všetky podmienky, za ktorých dochádza ku vzniku záväzkovo-právneho vzťahu, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa a tiež so zreteľom na to, že dodávateľ má možnosť jednostranne

stanoviť zmluvné podmienky, čo aj v reálnom živote uskutočňuje, a to prostredníctvom formulárových zmlúv.

27. Odvolací súd zdôrazňuje, že za neprijateľné zmluvné podmienky je potrebné považovať také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Jedná sa o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné a hrubo poškodzujúce spotrebiteľa. Od dodávateľa, ktorý je v spotrebiteľských vzťahoch v značne silnejšom postavení ako spotrebiteľ sa vyžaduje, aby k tvorbe zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách pristupoval v súlade s dobrými mravmi.

28. Pokiaľ sa týka odvolania žalovaného vo vzťahu k výroku I., ktorým súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka týkajúca sa poplatkov podľa cenníka VÚB ku dňu uzatvorenia zmluvy za poskytnutie úveru, za vedenie úverového účtu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore v napadnutej časti výroku I. zistil potrebný skutkový stav v potrebnom rozsahu a na základe vykonaného dokazovania dospel aj k správnym skutkovým záverom.

29. Súdny členský štát môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C-237/02, *Freiburger Kommunalbauten*, cit.: „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované nato, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodradzovalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax (porovnaj rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-618/10).

30. Pokiaľ ide o podstatu neprijateľnosti odvolaním napadnutej zmluvnej podmienky, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie bolo prijaté zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 13.6.2014 prechodným ustanovením § 879p Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovením § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13. júnom 2014; teda aj na zmluvu medzi stranami sporu zo dňa 30.4.2009.

31. Odvolací súd bol toho názoru, vyplývajúci z ustálenej rozhodovacej praxe a judikatúry Súdneho dvora EÚ, že poplatok za poskytnutie úveru podlieha súdnemu prieskumu neprijateľnosti.

32. Prvoinštančný súd preto v tomto rozsahu aj podrobil prieskumu túto zmluvnú podmienku týkajúcu sa poplatku za poskytnutie úveru a jej neprijateľnosť vyčerpávajúcím spôsobom odôvodnil.

33. Odvolací súd je rovnako názoru, že poplatok za poskytnutie úveru nie je v záujme spotrebiteľa, a preto spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov dodávateľmi, ktorými neposkytuje v závere spotrebiteľovi skutočné plnenie, protiplnenie, ale je vo vlastnom záujme, je v rozpore aj s dobrými mravmi. Rovnako sa to týka aj poplatku za vedenie úverového účtu.

34. V súvislosti s týmto rozhodnutím a prijatým záverom odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci sp.zn. C-270/24 zo dňa 5.6.2025, v zmysle ktorého čl. 4 ods. 2, čl. 5, Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že: „...bránia vnútroštátnej judikatúre, podľa ktorej zmluvná podmienka týkajúca sa poplatku za poskytnutie úveru, uvedená v zmluve o úvere uzavretej so spotrebiteľom, spĺňa požiadavku transparentnosti stanovenú v týchto ustanoveniach len z toho dôvodu, že jednak z názvu tohto poplatku vyplýva, že je úhradou za úkony vykonané veriteľom, ktoré sú potrebné na uzavretie tejto zmluvy a sú internou záležitosťou veriteľa a jednak, že výška uvedeného poplatku je v uvedenej zmluve presne určená...“. Článok 3 ods. 1 a článok 4 ods. 1 Smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že: „zmluvná

podmienka týkajúca sa spracovateľského poplatku uvedená v zmluve o úvere uzavretej so spotrebiteľom musí na to, aby splnila požiadavky v týchto ustanoveniach zodpovedať skutočným službám alebo nákladom...“.

35. S poukazom na dostatočne vykonané dokazovanie prvoinštančným súdom vo vzťahu k tejto zmluvnej podmienke a prijatému záveru, sa stotožnil odvolací súd, keďže táto neprijateľná podmienka vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu.

36. S poukazom na uvedené bol odvolací súd toho názoru, že odvolanie žalovaného z dôvodu, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že došlo na vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo vychádza z nesprávneho posúdenia veci, nebolo dôvodné, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku I. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

37. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalobcom priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).